

TOIMITUSKILÖT - FUNKTIONÄRER 1982 - 1983

Hallitus

Puheenjohtaja - Ordförande

Gun Holmström
Korkeavuorenkatu 8 C 18
00120 Helsinki 12
90-631828

Vara.puh.joht. - Viceordf.

Marja-Liisa Koivunen
Nuijatie 5 C 34
01650 Vantaa 65
90-845639

Sihteeri - Sekreterare

Anita Soinjoki
Suonotkontie 4 A 10
00630 Helsinki 63
90-746534 (klo 20 - 21)

Tapani Koivunen
Nuijatie 5 C 34
01650 Vantaa 65
90-845639

Liisa Remes
Vapantatie 80
01650 Vantaa 65
90-845614

Ruuhastuntohoitaja - Fagsör

Solveig Bergholm
Suonotkontie 4 B 20
00630 Helsinki 63
90-746534

POSTISIIRTOPILI - POSTGIFRO

424 54 - 7

CHESSIE - lehti
Päätoim. Gun Holmström

ILMOITUKSET - ANNONSER

1/1 sivu - sida mk 50:00
1/2 sivu - sida mk 30:00

1/4 sivu - sida mk 20:00
Rivi-ilmoitukset-Radannonser
mk 10:00/kolme riviä-tre rader

Ei-jäsenet maksavat kaksinkertaisen hinnan • Icke medlemmar bet. dubbelt pris

Gun Holmström:

Rauhallista rinnakkaiseloa toivottaa eräs tämän lehden joulutervehdyksen lähettäjästä. Siitä syttyikin kipinä pääkirjoituksen aiheeksi tällä kertaa. Chesapeakepiireissä meillä on ollut onni tähän asti saada harrastaa rotuamme kaikessa rauhassa. Kerhotasolla olemme tehneet yhteistyötä muiden rotukerhojen kanssa. Neuvottelemme ajankohtaisista asioista ja vaihdamme kokemuksia. Kerhon sisällä ovat sen jäsenet toisilleen positiivisesti suhtautuvia eikä turhaa kilpailua ole syntynyt. Koirat kilpailevat lietysti keskenään näyttelyissä ja kokeissa ja tähän antaa pienen lisämausteen harrastukselle. Ihmistenväliseltä kilpailulta olemme kuitenkin toistaiseksi säästyneet. - Noutajia voidaan harrastaa monessa eri piireissä. Kuten rotukerhossa, rotujärjestössä, paikallisissa noutajajyhdistyksissä jne. Paikalliseen noutajajyhdistykseen kuuluminen voi olla monelle - varsinkin maankunnassa asuville - hyödyllistä. Rotukerho ei pysty toistaiseksi järjestämään toimintaa muualla kuin Uudellamaalla, missä jäseniä on enemmän. Tämän takia onkin suotavaa, että chessienomistaja liittyy paikalliseen noutajajyhdistykseen, missä hän voi saada käytännön opetusta kouluttaessaan koiraansa tyypilliseksi noutajaksi. On kuitenkin syytä muistaa, että suurin osa chessienomistajista on noutajapiireissä noviiseja ja matalan profiilin säilyttäminen alkuvuosina on heille eduksi.

Chesapeake Bay

Retriveren

Kirjoittanut

OLE LIND PEDERSEN

Honi valitsee metsästyskoiransa sen rodun edustajista mitä ystäväpiirissä tapaa eniten. Tämä on varmasti ihan hyvä tapa koska yleisin metsästyskoirarotu on tietysti parhaita.

Eäin ollen unsiilla roduilla on usein hankala saada jalansijaa ja niiden täytyy pystyä osoittamaan olevansa parempia, vaikka ei joka suhteessa niin ainakin tärkeimmissä kohdissa.

Kun minä vuonna 1964 päätin hankkia Chesapeakelahdennoutajan johtui se siitä, että sen kerrottiin olevan sekä fyysisesti että psyykkisesti kovin ja kestävin "vesikoira" joka ylipäänsä on olemassa.

Tärkeintä minulle oli, että minulla olisi noutaja "rankametsästyksen", ei yhden tai kahden tunnin työhön vaan koira joka osallistuisi metsästyksen iloihin ja suruihin samuviidestä iltaseitsemään, koira joka noutaisi 30° lämmössä tai 15 - 20° paklaseissa, metrin syvyydestä mudasta, korkeasta aallokosta, virtaavasta vedestä tai yleensä mistä vain, vauhtiaan ja intoaan menettämättä.

Eron sitten vuonna 1968 sain tilaisuuden hankkia chessien, nimillä oli ollut labradoreja yli kymmenen vuotta ja olin täysin tietoinen siitä, että tätä rotua käytetään eniten ympäri maailmaa sorsastukseen - hyvin perustein. Sen takia olin aika lailla epäluuloinen ja täysin vailla "rotufanatismia" kun vastaanotin mielestäni hyvin ruman, ison chessieuroksen, joka heti joutui sellaiseen koulutukseen joka suuremmitta vaikeuksista oli tehnyt käyttö-

kelpoisia metsästyskoiria muutamasta labradorista, pariata englanninsetteristä ja muutamasta muusta koirasta.

Kun olin vähän aikaa tehnyt työtä koirani kanssa saatoin todeta että ches-siet ovat - edelluttäen että koirani oli tyyppillinen rotunsa edustaja - fyysisesti voimakkaita ja ihailtavan tyhmänrohkeita sekä luonteeltaan jäykkiä. Ne omaksuvat nopeasti mitä niille opetetaan ja käyttävät sitten tätä tietoa tehäkseen päinvastoin kuin on käsketty.

Metsästyskumppaneiden, kaukaisten sukulaisten, metsästyskootuomareiden jne. joukosta ei puuttunut neuvonantajia. Yleisin neuvo oli luopua moisesta otuksesta - joku tarjosi jopa ilmaisia patruunoita. Minna pidettiin välillä jär-keni menettäneenä mutta en antanut periksi. Tiesin koiran ymmärtäneen ope-tuksen mutta ymmärsin myös väitteen siitä, että ches-siet ratkaisevat metsäs-tysongelmat oman päin mukaan, olevan oikean. Sitä mukaan kuin koulutus jat-kui aloimme päästä selvälle toisistamme. Pikkuhiljaa minut hyväksyttiin auk-toriteettina ja siitä päivästä lähtien minulla oli erittäin käyttökelpoinen ja aloitukykyinen metsästyskoira. Koirani suhtautui nyt suhteellisen vaka-vasti asioihin olematta kenenkään orja.

Haluaisin lainata David Michael Duffyn (metsästys- ja kalastuslehden Out-door Life toimittaja) artikkelia "Amerikkalaisia rotuja on vain muutama. Vahvana ja kovaluontoisena Chesapeakelahnoutaja edustaa yksi näistä. Keksi luonto mitä tahansa vaikeuksia sään suhteen, se ei pysty Chessiä pe-lästyttämään. Vaikeissa noudoissa ches-sie näyttää mihin se pystyy ja tekee mahdollisesta mahdollisen.

Ruto ei ole kovinkaan tunnettu USA:n rajojen ulkopuolella eikä näin ollen niin suosittu kuin labradori tai kultainen. Joisskin paikoissa linnustus ei ole enää vapaata mitä sorsiin ja hanhiin tulee (bag limit) ja silloin ei välttämättä tarvita ches-sien kapasiteettiä. Ches-sien kovaluontoisuus, luonne joka täysin vastaa sen fyysistä voimakkuutta, vaatii sen kouluttajal-ta enemmän kuin mitä helpompi koira vaatii. Mutta se jolla on ensimmäise-nä koirana ollut ches-sie, hän tuskin tyytyy vähempään tulevaisuudessa. Tuskin löytyy toisesta rodusta edustajaa joka ylittää samalle tasolle kuin "kova" ches-sie, koska sillä, niinkuin kaikilla individualisteilla, on prin-omainen kyky itseopiskeluun."

Herää kysymys kouluttaako koiranomistaja ches-siensä vai päinvastoin. Rotu tyydyttäneen eniten niitä henkilöitä, jotka arvostavat itsenäisyyttä ja koi-raa, jonka kapasiteetti kasvaa aina tilanteen mukaan.

Vaikka poikkeuksia löytyykin on rotu sellainen otteivät koirat (urokset) yleensä sovi naisten koulutettaviksi. On kuitenkin joitakin, joilla on ollut

suuria menestyksiä ches-siensä kanssa. Yksi näistä on tunnettu Eloise Heller (nyk. Cherry) Californiasta. Hän onkin sitä mieltä, että hänen melko peh-meät koulutusmenetelmänsä vievät parempiin tuloksiin kuin perinteelliset kovot otteet. Tästä tulee mieleen, että ches-sien maine kovana koirana ainakin osittain johtuu siitä ympäristöstä mistä se on lähtöisin. Ne mie-het jotka aikoinaan ches-sietä käyttivät olivat itse karkeita ja vahvoja, joten he arvostivat rohkeita ja itseppäisiä koiria jotka aina "löivät itsensä läpi" kunnes päämäärä oli saavutettu.

Tietenkin löytyy luonteeltaan pehmeitä Chesapeakeja niinkuin löytyy kova-päisiä kultaisiakin mutta niiden määrä on vähäinen ja niin pitääkin olla. Jos ches-sieomistajat arvostavat koiriensa vahvaa fysiikkaa - ottakoot sil-loin luonteen kaupan päälle. Koira, jonka fyysinen kunto kestää pahimmat metsästysolosuhteet tarvitsee vastaavanlaisen vahvan luonteen.

Ches-sie ei viedä paljon (verrattuna labradoreihin) metsästyskokeisiin USA:ssa. Mutta epäilemättä rodun suosio kasvaisi jos näitä koiria nähtäi-siin kokeissa enemmän. On väitetty, että kokeet ovat ches-sielle liian hel-pot. Jätettäköön väite omaan arvoonsa mutta tosiasia on, että chesapeaken itsenäinen työskentelytapa ei aina salli sen omaksua kokeisiin tarvittavaa tottelevaisuutta. Ches-sie on yhdenmiehenkoira joka pitää omistaa ennenkuin sitä pystyy arvostamaan. Ennenkaikkea se on metsästyskoira, eikä hyvän met-sästyskoiran tulee olla mikään sätkynukke vaan itsenäisesti työskentelevä koira. Itsenäisyydelle annetaan anteeksi kun tehtävä ratkaistaan ja saalis saadaan reppuun. Tällä systeemillä ei kuitenkaan metsästyskokeita voiteta. Sorsastusta harrastavalle ei parempaa koiraa ole olemassa. Ches-sie rakastaa vettä ja pystyy hyvin työskentelemään vedessä ympäri vuoden. Se on "water-proof" eli vesitiivis.

Sen, joka ei ole ches-siä omistanut on ehkä vaikeaa nähdä näissä vieraita ihmisiä kohtaan kylmän välinpitämättömästi käyttäytyvissä koirissa mitään hyvää. Koirien tulokset metsästys- ja vahtikoirina puhuvat kuitenkin selvää kieltä ja ovat johtaneet rodun ihailmiseen ja kunnioittamiseen.+

Vapaasta käännöksestä tanskankielestä vastaa Gun Holmström.

Y.o. artikkeli on julkaistu tanskalaisessa Retrieveren -lehdessä 70-luvun puolessa välissä. Ole Lind Pedersen on omistanut monta ches-sietä, hän on virallinen metsäskokeiden tuomari tuomari ja tanskalaisen noutajajyhdistyk-sen jalostustoimikunnan jäsen. Ole Lind Pederseniä on pyydetty arvostele-maan ensi vuoden ches-sienäyttelyyn. GH.

Kynsien leikkaaminen

on helppoa jos sen osaa...

Miksi?

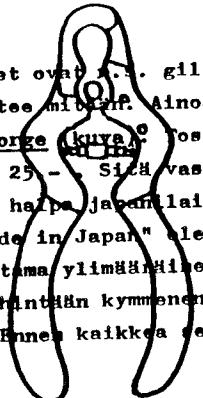
Useat koiranomistajat ovat autuaan tietämättömiä siitä, että koiran kynnet on säännöllisesti tarkastettava ja tarvittaessa leikattava. Liian pitkät kynnet aiheuttavat ajanmittaan koiralle kävelyvaikeuksia sekä pakottavat varpaat luonnottomaan asentoon. Näyttelyissä näkee harmittavan usein leikkaamattomien kynsien aiheuttamia 'haravarpaita'. Tarpeeksi kasvettuaan kynsi yleensä lohkeaa kerralla aiheuttaen verenvuotoa ja tuskaa.

Milloin?

Kynsien kasvu on kovin yksipuolista. Joillain koirilla kuluminen pitää kynnet jatkuvasti sopivan pituisina, toisilta taas kynnet on leikattava joka toinen viikko. Täysikasvuisen noutajan kynnet olisi tarkastettava ainakin kuukauden välein. Pitempi aikaväli ei ole hyväksi, sillä tällöin koira alkaa suhtautua epäluuloisesti ja aristellen leikkaamiseen, josta saattaa kehittyä oikea isännä ja koiran välinen valtataistelu. Pentujen kynnet onkin hyvä leikata aluksi vaikkapa kerran viikossa juuri totuttamisen vuoksi. Tästä johtuen kirjoittajan vanhemmat koirat tulevat pyytämättä antamaan tassua kun saksot otetaan esiin. Mikäli isännäveltä puuttuu pontta saada rimpullevan koiransa kynnet leikattua on turvaututtava kokeneen kasvattajan tai eläinlääkärin apuun. Missään tapauksessa asiaa ei saa jättää vain siksi että: "Se ei anna!"

Millä?

Tavallisimmat markkinoilla olevat kynsisaksot ovat n. s. giljo-tiinimallia. Sanottakoon heti, että niillä ei tee mitään. Ainoa luotettava kapine on amerikkalainen Millers Forge (kuva) josta sitä on vaikea saada. Hinta on tavallisesti n. 25 - 30. Sitä vastaan kaikilta "kennelosastoilta" on saatavissa halpa japanilainen jäljitelmä, mutta tällöinkin tapauksessa ei "Made in Japan" ole hyvän laadun synonyymi. Kannattaa investoida muutama ylimääräinen kymppi, sillä Millers kestää kennelkäytössä vähintään kymmenen vuotta ja yhden koiran omistajalla ikuisesti. Ennen kaikkea se on koiralle hellävaraisin.

Miten?

Kirurgiset toimenpiteet vaativat anatomian tuntemusta. Koiran kynnen anatomiaan voi syventyä lukemalla Koiramme-lehden numerossa 5/71 ollut el.lmkk. Per Viriden'in erinomainen artikkeli. Jotta myös muut noutajanomistajat kuin vain kirurgit pääsisivät leikkaamaan kynsiä, teemme seuraavassa karkean anatomian yksinkertaistuksen: Kynnen muodostavat ydinosa ja sitä ympäröivä, alhaalta auki oleva sarveisosa. (Kuvat 1 ja 2) Tämän tiedon nieltyämme voimme siirtyä leikkaamiseen.

Koira on paras asettaa lattialle selälleen tai kyljelleen. Leikkaaja asettuu koiran taakse, jotta hän näkisi käpälän alapuolelta. Yksi avustajista pitäävoimiensa mukaan huolta muista käpälästä ja toinen avustajista pitelee koiran päätä jutellen silleen vuoroin uhkaavasti, vuoroin rauhoittavasti ja kaikkea siltä väliä.

Oikea ote käpälästä selviää kuvasta 2: Etusormi tukee kynttä yläpuolelta ja peukalo painaa päkiästä. Kynsi katkaietaan sen verran ydinosan etupuolelta, että saksot eivät vahingoita sitä. (Ks. kuvat 1 ja 2) Millers-saksissa oleva levy on syytä kääntää sivuun, jotta näkisi kunnolla, mistä leikkaa. Ytimeen leikkaaminen aiheuttaa verenvuotoa ja kipuja puhumattakaan vaikeuksista vastaisuudessa koiran muistelleissa edellistä pahoinpitelyä.

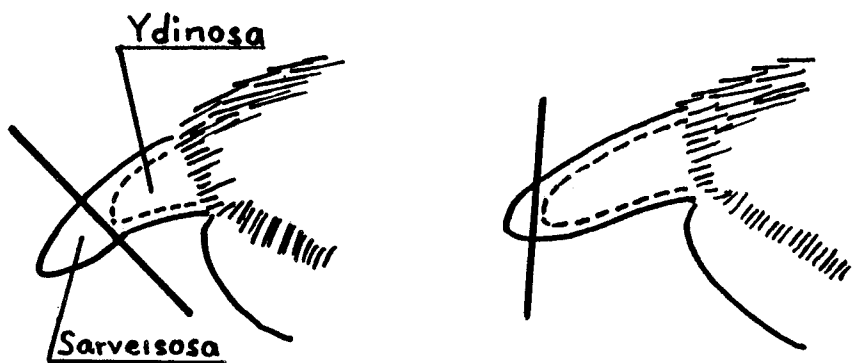
Vaikka saksot eivät ottaisikaan ytimeen, saattaa totuttamaton koira ulista ja vinkua. Tästä ei kuitenkaan pidä välittää.

Vanhemman koiran ollessa kyseessä voi olla vaikeata nähdä mihin ydin päättyy. Tällöin on leikattava vähän kerrassaan, korkeintaan 1 mm, kunnes ydin erottuu. Varmempaa on lopettaa liian aikaisin kuin leikata vahingossa ytimeen. Vanhemman koiran kynsi voi myös olla hyvin paksu ja voimakas, ja ydin pitkäksi kasvanut. Tällöin leikataan kuvan 3 osoittamalla tavalla. Kalliolla tai asfaltilla kävelyttäminen kuluttaa varovasti ydintä, ja parin viikon kuluttua kynsi on jälleen entisen muotoinen. Käsitteily voidaan toistaa kunnes kynsi on sopivan pituinen.

Jos koirallanne on etujaloissa kannukset tallella, on myös nämä muistettava leikata. Kannuskynnet eivät kulu, joten ainakin ne on säännöllisesti leikattava vaikka muut kynnet pysyisivätkin kuluminen ansiosta sopivina.

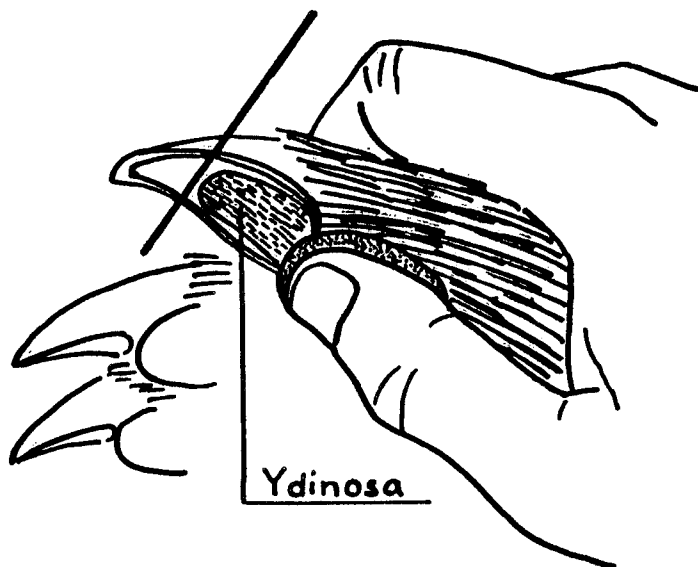
Kasvattajilla on suuri vastuu kynsilikkauskulttuurin levittämisestä. Pentua luovuttaessaan kasvattajan tulee opastaa ostajaa myös tässä asiassa. Monikohan tämänkin on muistanut?

Kasvattaja joutuu itse huolehtimaan pentujen kynsistä imetys-

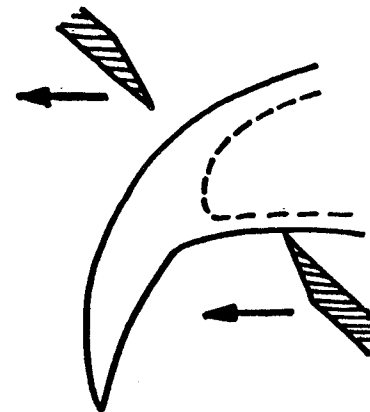
Kuva 1

Kuva 3

Kuva 2

aikana. Pentujen terävät kynnet raapivat helposti nartun utareet vereslihalle, joten kynnet on leikattava vähintään kerran viikossa. Pienen pennun kynsien leikkaaminen ei ole läheskään niin vaikeata kuin ehkä joku voi kuvitella. Leikkaaminen on paras suorittaa pentujen nukkuessa, sillä kestää aikansa ennen kuin pentu herää rimpullemaan, jolloin on jo ehtinyt leikata useimmat kynnet. Tässäkin on syytä käyttää avustajaa, joka ottaa pennun syliinsä pystyyn. Ote käpälästä on sama kuin isolla koiralla. Tehtävään helpottaa huomattavasti se, että pennun kynnen päähän kasvaa selvä piikki, joka on helppo katkaista vaikka ei näkisikään ydinosa. Asetetaan saksen terä kynnen juureen ja annetaan terän liukua pitkin kynnen alapintaa (kuva 4 ; suurennettu) kunnes terä tarttuu piikin juureen, mistä kynsi katkaistaan (kuva 5). Tottuneelta tämä menee muutamassa sekunnissa, joten koko pentueen kynsien hoitaminen vie kymmenisen minuuttia.

Kuva 4

Kuva 5

Koiran kynsien leikkaamista ei kannata antaa asiantuntijan tehtäväksi vain siksi, että tempu sattuisi tuntumaan vaikealta. Sitä se ei ole. Pienen harjoittelun jälkeen se sujuu jokaiselta, eikä pienestä veripisarasta kannata säikähtää jos sattuisi niin hassusti käymään. Onnea yrityksille.

Teksti ja kuvat: Kenneth Kanckunen

JOULUSATU

LAPSILLE JA LAPSENMIELISILLE

Kaukana täältä, Chesapeakelahden rannalla oli Chesapeakelahdennoutajayhdyskunta, tarkasti piilossa ihmisten ulottuvilta. Eräissä pienessä töllissä asui äiti Matilda, isä Edward ja heidän kaksi lastaan, Honker ja Heron. Alunperin lapsia oli ollut neljä, mutta kaksi kaksi vanhinta oli jouduttu myymään perheen jatkuvan rahapulan vuoksi. Nämä lapsiparat olivat joutuneet kaukaiseen ja tuntemattomaan Suomen maahan. Näin jouluaattoamuna äiti haikein mielin muisteli näitä kahta lastaan jotka olivat joutuneet ties mihin. He olivat jo aikuisia, mutta edes joulukorttia ei perhe ollut heiltä saanut.

Matilda havahtui mietteistään kun Edward tuli sisään joulukuusen kanssa. "Reki on jo valmiina joulukirkkoon menoa varten. Herätäpä sinä Matilda lapset" sanoi isä Edward. Äiti katsoi onnettomin silmin isää ja kysyi: "Miten voimme kertoa Honkerille ja Heronille, ettei meillä ole ollut varaa ostaa joululahjoja, saatika sitten kalkkunaa." Isä optimistisena väitti että lapset kyllä ymmärtäisivät, Äiti ei asiasta ollut niinkään varma. Yhteistuumin he päättivät, pikittää kertomista, kunnes joulukirkko olisi käyty.

Lapset heräsivät riemuissann joulusta. He kiljuivat ja haukkivat ja kesti tovin ennekuin heidät saatiin rekeen asti. Kuuden siperianhuskyn vetämä reki kaartoi lumi pölytyen kirkon eteen. Siinä sitten vaihdettiin kuulumisista chesapie perheiden kanssa. "No Mathilda, mitenkäs sinun kaksi ulkomailla asustavaa ovat menestyneet uudessa kotimaassaan?" kysyi paksu vanha chessiemummo, joka kylän pahamaineisimpana juorutätinä tunnettiin. Äiti huomasi ilkeän sävyn mummon äänessä, joka ilmeisesti johtui kateudesta, koska mummoparalla ei ollut omia lapsia ollenkaan. Onneksi äidin ei tarvinnut vastata, sillä samalla alkoivat kirkonkellot soida ja kaikki ryntäsivät päistikkaa sisälle, suojaan purevalta pakkaselta.

Joulusaarnaa kuunnelleessaan Matildan ajatukset väkisinkin karkasivat omille teilleen. Hän ajatteli kahta vierailta mailla olevaa lastaan ja kova ikävä riipaisi hänen sydäntään. "Näin jouluna pitäisi kyllä koko perheen olla yhdessä" ajatteli Matilda. Mutta samalla hän muisti ettei pystyisi järjestämään kunnon joulua edes kotona oleville lapsilleen, ja huokaisi raskaasti. Isä katsoi lohduttavasti äitiä, arvaten tämän ajatukset ja taputti häntä lempeästi polvelle.

Yht'äkkiä kirkon ovi aukesi pamahtaen ja kylmä viima puhalsi ovesta sisään. Kaikki kääntyivät katsomaan kuka kumma häiritsee joulusaarnaa. Vanha juoru-

tätikin oli saada sydänhalvauksen närkästyksestä: "On se kumma, ettei nyky-päivän chessiellä ole minkäänlaisia tapoja, rynnätä nyt suinpäin joulukirkkoon." Samassa hän oli tiputtaa silmänsä, sillä pitkin käytävää juoksivat Edwardin ja Matildan kauan sitten pois muuttaneet lapset, Jalmari ja Kielo. Samalla hetkellä myös chessieperhe huomasi ketkä tulijat olivat, eikä heidän riemullaan ollut rajaa.

Kirkonmenojen jälkeä koko seurakunta kerääntyi chessieperheen ympärille. Kaikki pulisivat yhteen ääneen ja hymyilivät niin onnellisina kuin vain chessie osaa. Kielo ja Jalmari yrittivät vastata kaikkiin kysymyksiin. "Kyllä, kyllä Suomessa riistaa on; ei, emme ole olleet jääkarhun metsästyksessä, sillä siellä tuskin on jääkarhuja muualla kuin eläintarhassa." Chessiet hymisivät hämmästyneinä sillä viimeksimainittu väite kumosi kaikki heidän kuvitelmansa Suomesta. Kaikesta näki, että Kielo ja Jalmari olivat menestyneet rapakon takana, turkki oli paksu ja hymy herkässä. Tämä yllätystapaaminen lämmitti Matilda äidin sydäntä: "Ajatella, että minun jälkeläiseni ovat menestyneet niin hyvin, että heillä on varaa tulla tervehtimään köyhiä vanhempiaan!" Samassa hän muisti, ettei kotona olisi edes joulukalkkunaa tarjota nälkäisille matkamiehille. Yht'äkkiä Matilda kuuli Edwardin huutavan: "Oh my goodness! Mikä tuo möykky reessämme oikein on?" "Oi," sanoi Jalmari, "u-nohdin kertoa teille siitä, sitä sanotaan joulukinkuksi. Se on niin kutsutun syöttösian takajalka, suomalaisten suurinta jouluherkkua. Vain harvoissa perheissä siellä syödään kalkkunaa jouluna." Matilda ja Edward vilkaisivat toisiaan helpottuneina, ruoasta ei nyt ainakaan olisi puutetta joulupöydässä! Mukavaa joulunjatkoa toisilleen toivotettuaan, kukin lähti rekineen matkamaan kohti kotitönöään.

Syötyään maukkaan joulunaterian, chessieperhe kävi piiriin kuusen ympärille ja ulvoi muutaman joululaulun. Ulvottuaan äänensä käheiksi pikkupojat Honker ja Heron juoksivat katsomaan olisiko takan eteen ripustettuihin sukkiin jo ilmestynyt lahjoja. Heidän pienet korvansa menivät rusetille pettymyksestä, sillä sukat olivatkin tyhjä! "Voi, tässä onnenhuumassa olen unohtanut kertoa, ettei meillä ole ollut varaa ostaa joululahjoja pienokaisillemme" sanoi äiti onnettoman näköisenä. Isäkin ryki kurkkuaan ja alkoi selittää: "Katsokaas Honker ja Heron, asia on niin ikävästi..." "Ei," keskeytti Kielo, "asia ei todellakaan ole niin ikävästi kuin te luulette. Ettekö ole kuulleet, että Suomessa asuu joulupukki? Santa Claus, you know! Me Jalmarin kanssa kirjoitimme hänelle jo syksyllä ja pyysimme häntä käväisemään myös täällä Chesapeakelahdella." Samassa kuului kulkusten helinää ulkoa, ja chessiet katsoivat jännittyneinä toisiinsa. "Kukahan nyt tulee?" sanoi Edward ja silloin rysähti. Nokea pöllähti takasta ja noen mukana lattialle vierähti säkki
jatkuu sivulla 15

IHOTUMA

Stafylokokit ovat bakteeriryhmä, joka on hyvin tavallinen ympäristössämme. Stafylokokkeja on luonnossa, asuintiloissa, ihmisten ja eläinten iholla - kaikkialla. Suurin osa niistä on vaarattomia, mutta jotkut saattavat määrättyissä oloissa muuttua patogeeneiksi (sairautta aiheuttaviksi). Stafylokokit koiran iholla eivät aiheuta tartuntaa ihmisessä tai toisessa koirassa. Yksilön oman vastustuskyvyn alentuminen tai sen ihon olosuhteiden muuttuminen aiheuttavat, että stafylokokit saavat jalansijaa ihossa, lisääntyvät lukumäärältään ja johtavat sairauden oireisiin.

TAUDINKUVA

Furunkuloosi on YKSI ihosairaus, jonka aiheuttajana stafylokokkeilla on osuutensa. Furunkkeli on pieni paisemainen näppylä, useimmiten sijoittuneena varpaiden väliin tai leukaan. Se sijaitsee suhteellisen syvällä ihossa.

Kun yleisesti ottaen puhutaan stafylokokkitulehduksista on kyse enemminkin pinnallisista muutoksista. Tapaus on usein seuraavanlainen: Turkki näyttää "koinsyömältä" ja iho on hilseinen. Toisinaan on nähtävissä pieniä näppylöitä ja pyöreitä rupia, koira raapii itseään ja iho tulee punaiseksi ja naarmuiseksi. Koiranomistaja vie koiransa eläinlääkärille, joka ottaa ihosta näytteen, jonka vastaus on tavallisesti: 'Kohtuullisen runsaasti koagulaasipositiivista *Staphylococcus aureus* bakteeria.' Niinpä luullaan tätä bakteeria koko ongelman aiheuttajaksi ja annetaan hoidoksi antibioottia. Stafylokokit eivät kuitenkaan yleensä näissä tapauksissa ole alkuperäinen primääri taudinaiheuttaja, vaan ovat tulleet iholle sekundäärisesti johtuen ihovaurioista tai ihon vastustuskyvyn heikkenemisestä. Siksi on tärkeätä ottaa selville taudin todellinen syy ja kohdistaa käsittely siihen, jotta vaiva ei uusiutuisi.

IHON LUONNOLLINEN SUOJA

Koiran ihon luonnollisena suojamekanismina toimivat ennen kaikkea karvapeite ja ihon vahva pintakerros, orvaskesi, sekä talin (sebum) tuotanto talirauhasista, jotka yhdessä apokriinisten hikirauhasten kanssa erittävät rasvaisen, suojaavan pinnan. Sen lisäksi on iholla immunologinen puolustusmekanismi, joka normaalisti tekee ihon immuuniksi bakteeri-infektioille. Ihovaurioita voi syntyä koiran raputtuessa itseään (ulkoloistartunta, korva- tai perärauhas-tuleh-

dus, allergia tai vastaava), ja silloin stafylokokit pääsevät lisääntymään ja tekemään vaurion pahemmaksi. Jos perussyy hoidetaan, paranee tällainen tulehdus yleensä nopeasti.

Ihon normaali bakteerikanta koostuu pienestä joukosta apatogeeneja (vaarattomia) bakteereja, kuten esim. corynebakteerit, mikrokokit, clostridit ja toisinaan koagulaasinegatiiviset stafylokokit. Mutta koagulaasipositiivinen *Stafylococcus aureus* esiintyy varsin harvoin iholla. On kuitenkin osoitettu, että häiriöt ihon talituotannossa, kuten seborrea-taudissa, aiheuttavat suuria muutoksia ihon bakteerikannassa.

STAFYLOKOKKEJA NORMAALIA ENEMMÄN

Tutkijat Yhdysvalloissa (Halliwell, Ihrke ym) ovat tutkineet talin määrän ja bakteerikantojen suhdetta ja todenneet, että eläimellä,

jolla on normaali määrä talia ihollaan ($n.2\text{mg}/\text{cm}^2$) on myös normaali bakteerifloora ($n.150$ bakteeria/ cm^2). Mutta muutos, joko liian kuiva tai liian rasvainen iho, johti ensin normaaliflooran lisääntymiseen ja sitten siirtymään pääasiassa *Stafylococcus aureus*-bakteeriin (yht.n. 10000 bakt/ cm^2). Koirat joilla on seborrea ovat siksi predisponoituja (tavallista herkempiä) uusiutuville pinnallisille ihotulehduksille.

Käsite SEBORREA on tullut eläinlääketieteeseen toistakymmentä vuotta sitten, ja sitä käytetään kuvaamaan hilseilyä (väärää keratinisoitumista) sekä epänormaalia talin tuotantoa - liian vähäistä, mikä johtaa kuivaan ihoon (seborrea sicca) ja liian runsasta, rasvaisen ihon aiheuttavaa (seborrea oleosa). Seborrea ei ole mitenkään harvinaista koirilla. Sitä näkyy sekundäärisesti allergioissa, ulkoloistar-tunnoissa, sieni-infektioissa sekä aineenvaihduntahäiriöissä. Jotkut tapauksista ovat hormonaalisia häiriöitä, kuten esim. kilpirauhashormoonin vajuus (hypotyroidismi) tai sukuhormoonien liikatuotanto (uroksella androgeenien ja nartulla progesteronin ym). Liian vähän rasvaa sisältävä ravinto tai huono rasvan imeytyminen, kuten esim. kroonisissa suolisto-, maksa- ja haimasairauksissa, voi aiheuttaa seborreaa. Tällöin on perussairauden tarkka tutkiminen ja hoito pääasia. Monet ihospesialistit suosittelevat monitydyttämättömiä rasvahappoja sisältävän rasvaseoksen lisäämistä koiran ruokaan.

Mutta on olemassa myös koiria, joilla on primääri idiopaattinen seborrea, jolloin ei voida osoittaa mitään taustalla piilevää muuta sairautta. Tyypilliset oireet ja merkit ovat usein toistuvat stafylokokki-infektiot ihossa ja niihin liittyvät korvatulehdukset sekä

TULOXSIA KANSAINVÄLISISTÄ NÄYTTELYISTÄ

Tukholma 6.11.1982

BIR INT & NORD UCH Vättlestugans Hera (INT SNUCH Chewonki-INT NORD UCH Ryshot
BIM Vättlestugans Texas (" " ") Yank's Seacoral)
CACIB SF MVA Chutney (Eastern Waters' Jeremy Squam - Chesachobee's Echo)
CACIB Eagles Wings av Komsalö (INT SNUCH Chewonki - SFMVA Eastern Waters'
Winnepesaukee)

Oslo 27.11.1982

BIR CACIB El Grengo (INT SNUCH Chewonki - NUCH Dienesmindes Penella)
BIM CACIB Tracy (Engelbrekt av Komsalö - NUCH Sikavas Mia)
varaCACIB Kit (" " " ")

HESSU JA LISSU

toivottavat

HYVÄÄ JOULUA

Hyvää
Joulua
* *
God Jul
* *
Merry

Christmas Sharland Komsalö Cactus

* ROBIN *

**HYVÄÄ JOULUA
GOD JUL
MERRY CHRISTMAS**

selma + agnes

anita, raimo ja elina

soinjoki

JOULUTERVEHDYS

KOSKELAN PERHEELTÄ JA TESSULTA

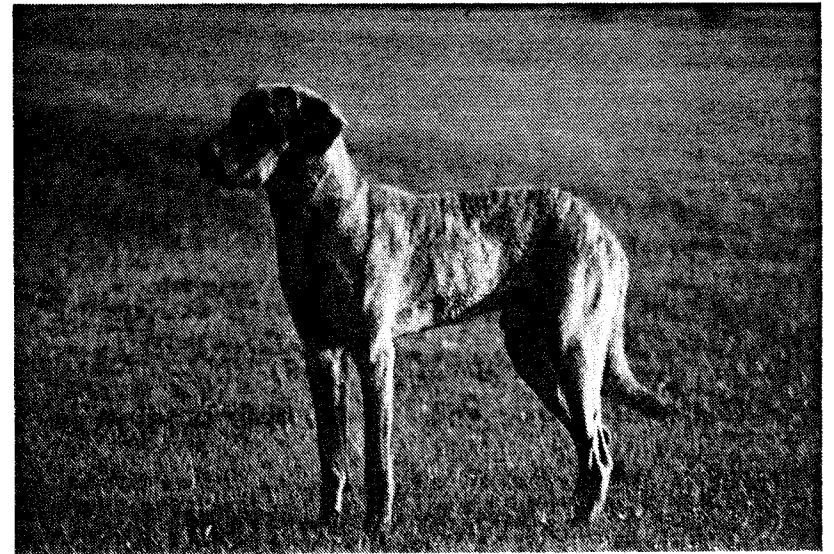
Rauhaa Joulusta
Kiinnakkaiselo

Katu ja
Koope

Rauhallista
 Joulua

toivottaa
KASSU
Vättestugans
Kansas
ja
Matti Lahti

HYVÄÄ JOULUA

toivottavat NAPO
ja Ritolan perhe
Harjavallasta

ILOISTA JOULUA

LEIKKIMIELELLÄ

FIIA

Fiya av Komsalö

JA

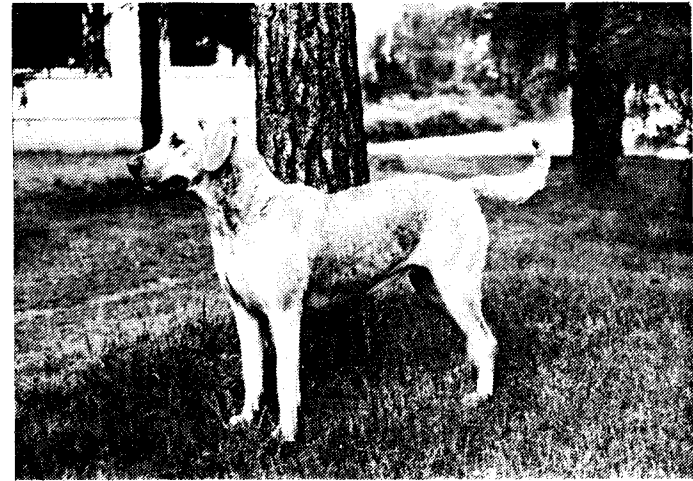
OSKARI

Fidelio av Komsalö

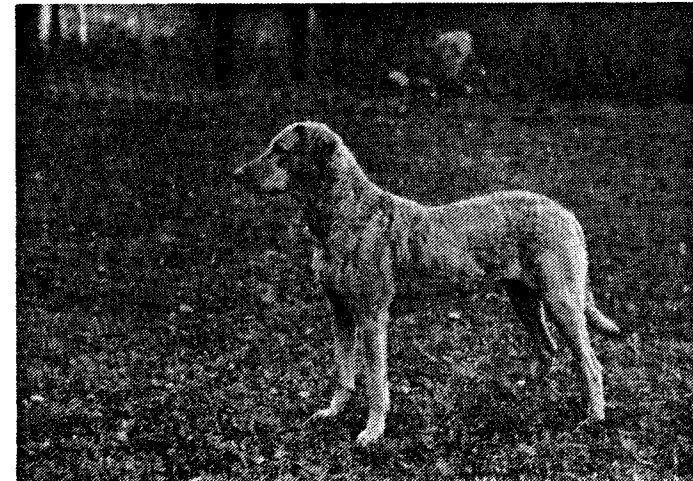
Eeva, Anita, Sasu ja Jussi

HYVÄÄ JOULUA
ja
ONNELLISTA VUOTTA

ARNAC BAY BISCUIT , 3 cert, 4 RP I, 4 SA, 1 CACIB
MERVI LIIRO

KANS SF MVA VINNIFRID AV KOMSALÖ
JAANA LIIRO

Hyvää Joulua ja menestyksellistä Uutta Vuotta

toivottaa

ROLLEN SAKKI

HYVÄÄ JOULUA

JA ONNELLISTA UUTTA VUOTTA

TOIVOVAT

DRY DUCK DIVER AV KOMSALÖ
& SUOMISET

*Kauskaa
Joulua
toivottavat
Pilla
Remekset*

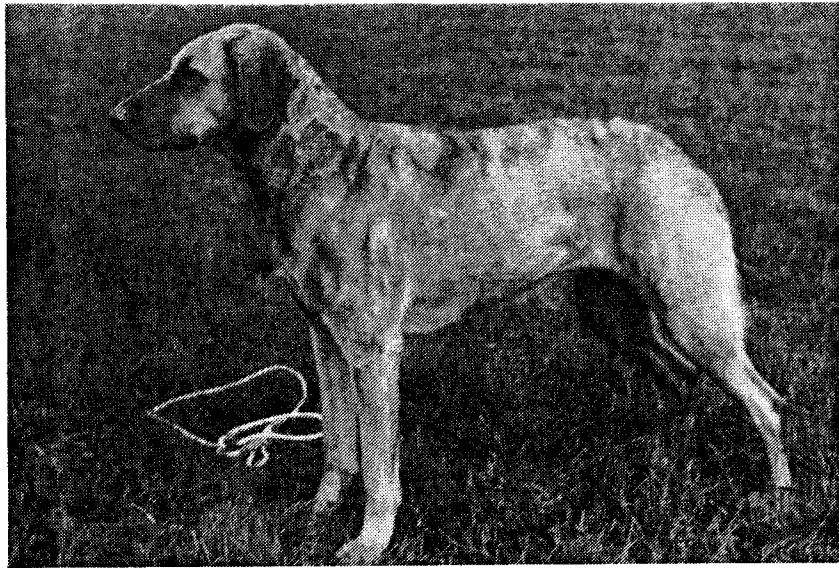

*Hyvää Joulua
sekä
Onnea ja menestystä
alkavalle vuodelle*

WETTEN
LABRADORINNOTAJAT

EEVA RAUTALA
Hakolahdentie 2 D 43, 00200 Helsinki 20. Puh. 90-692 6914.

HYVÄÄ JOULUA
JA
ONNELLISTA UUTTA
VUOTTA

toivovat

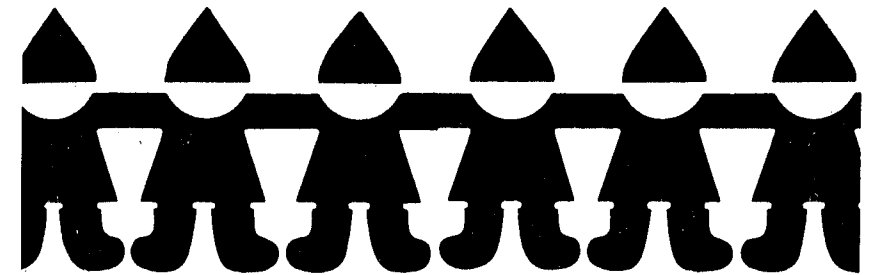
MOLLA

Early Morning av Komsalö

ja

Irma Koponen

JOULUTERVEHDYS

KOMSALÖ KENNEL

Pöytäkirja Chesapeakekerhon
vuosikokuksesta
Paikka: Keski-Mollolan metsästysmaja
Aika: 31.7.1982 klo. 10.00
Läsnä: 15 kerhon jäsentä

§ 1

Kerhon puheenjohtaja Gun Holmström avasi kokouksen toivottaen kaikkia tervetulleiksi.

§ 2

Valittiin kokouksen puheenjohtajaksi Veikko Pihanen ja sihteeriksi Anita Soinjoki.

§ 3

Todettiin kokouksen laillisuus.

§ 4

Valittiin pöytäkirjan tarkastajiksi Carita Yliviirre ja Pirjo Suominen.

§ 5

Hyväksyttiin kerhon vuosikertomus, varainhotokertomus sekä tilintarkastajien lausunto.

§ 6

Myönnettiin hallitukselle tili- ja vastuuvapaus.

§ 7

Valittiin hallituksen puheenjohtajaksi Gun Holmström. Valittiin hallituksen jäseniksi erovuorossa olevat Tapani Koivunen ja Anita Soinjoki uudelleen.

§ 8

Valittiin tilintarkastajiksi seuraavalle toimintavuodelle Irma Koponen ja Raimo Soinjoki sekä varatilintarkastajiksi Matti Suominen (1) ja Ringitta Söderholm (2).

§ 9

Ei katsottu tarpeelliseksi perustaa toimikuntia.

§ 10

Hyväksyttiin toimintasuunnitelma ja talousarvio toimintavuodelle 1982-1983.

§ 11

Päätettiin jäsenmaksut seuraavalle vuodelle: vuosijäsen mk 50:00, perhejäsen mk 30:00.

§ 12

Hallituksen esittämiä asioita ei ollut.

§ 13

Muita asioita ei ollut.

puheenjohtaja päätti kokouksen.

Vakuudeksi

Veikko Pihanen

Anita Soinjoki

Veikko Pihanen
puheenjohtaja

Anita Soinjoki
sihteeri

Pöytäkirja tarkastettu

Carita Yliviirre

Pirjo Suominen

Carita Yliviirre

Pirjo Suominen

TIEDOTUKSIA + MEDDELANDEN + TIEDOTUKSIA + MEDDELANDEN + TIEDOTUKSIA

TOPTTELEVAISUUSKOULUTUKSET Maunulassa lopetetaan 12.12.82. Joululoman jälkeen aloitetaan taas 16.1.83 klo. 10.30. Saurhelsingin alueella on 16 chessieä näistä kuitenkin vain muutama koulutuksessa. Ensi vuonna kaikki mukaan!

SKOLNINGARNA i Månsas avslutas den 12.12.82. Efter jullovet börjar vi igen den 16.1.83 kl. 10.30. Det finns 16 chessier inom Storhelsingfors område av vilka bara ett fåtal på skolningarna. Allihop med nästa år!

SEURAAVA KERHOILTA pidetään 7.2.83 klo. 18.30 alkaen os. Suonotkontie 4 A 9, Maunula, Helsinki. Taipumuskoeuomari Tobina Nyman esittää dia-kuvia taipumuskokeista ja katselemme kuvia myös jalostustarkastuksesta.

KALLALADE KLUBBFRÖN hålles den 7.2.83 kl. 1830 adr. Kärrdäldsvägen 4 A 9 Månsas, Helsingfors. Anlagsprovsdomare Tobina Nyman visar dia-bilder från anlagsprov. Vi tittar också på bilder från avelsgranskningen.

VIKTTI. Chattahoochee av Komsalö (Lackalee Birch - FANS & SF MVA Frideborg av Komsalö) on myyty Poul Erik Pedersenille Tanskaan.

EXPORT. Chattahoochee av Komsalö (Lackalee Birch - INT & SF UCH Frideborg av Komsalö) har sålts till Poul Erik Pedersen i Danmark.

Pääkirjoitus	siv. 2	Joulusatu	siv. 10
Chesapeake Bay		Ihottuma	12
Retriveren	3	Näyttelytuloksia	16
Kynsien leikkaaminen	6	Vuosikokouksen pöytäkirja	26

Hyvää Joulua ja menestyksellistä Uutta Vuotta